

Město Kopřivnice - Kopřivnické noviny ze dne 30.05.2019 - ZUŠ Zdeňka Buriana si podle svého ředitele hýčká správného uměleckého ducha

Kopřivnice.cz, 30. 5. 2019

Kopřivnice – Hektické období aktuálně panuje na ZUŠ Zdeňka Buriana. Žáci a pedagogové zdejší umělecké školy během několika málo týdnů musejí zvládnout nejen absolventské koncerty, výstavy a vystoupení, ale také přijímací zkoušky adeptů hudebního, tanečního a výtvarného oboru a k tomu celou řadu veřejných vystoupení. Škola navíc v letošním roce slaví hned tři významná výročí. V roce 2019 uplyne 65 let od založení uměleckého školství v Kopřivnici, škola slaví půl století své samostatnosti i 25 let, kdy se honosí čestným titulem ZUŠ Zdeňka Buriana. To všechno jsou důvody, proč přinášíme rozhovor s ředitelem školy Zdeňkem Babincem.

Na rozdíl od začátků uměleckého školství v Kopřivnici, kdy zde fungovala jen pobočka Hudební školy v Příboře, dnes jsou ve městě hned dvě. Jak funguje koexistence dvou podobných škol ve městě velikosti Kopřivnice?

Soukromá základní umělecká škola MIS music vznikla v roce 1993. Za čtvrtstoletí své existence rozvinula řadu uměleckých talentů a stala se nedílnou součástí uměleckého života ve městě. To, že jsou v našem městě dvě základní umělecké školy, je důkazem velkého kulturního povědomí v Kopřivnici. Závidět nám v tomto směru může i okresní město. V součtu žáků značně převyšujeme ostatní města našeho okresu. Přestože existují dvě školy, nedá se hovořit přímo o konkurenci. Každá z místních uměleckých škol se zaměřuje trochu jinak. Tím je nabídka uměleckého vzdělání velmi široká a existence dvou škol ve městě je i motivací držet kvalitu výuky na co nejvyšší úrovni. Osobně jsem velmi rád, že ve městě jsou dvě takové školy. Jedna by zcela jistě nestačila uspokojit zájem veřejnosti po uměleckém vzdělání a ani by nemohla nabízet umělecké vzdělání v tak širokém spektru.

Ve stávajících prostorách škola sídlí od roku 1977, od původního stavu se ale dnes výrazně liší. Co všechno se změnilo?

V prvních letech po osamostatnění, kdy Lidová škola umění vystřídala městský národní výbor, který jí prostory uvolnil, se toho moc nedělo, až v letech 1995 a 1996 prošla budova nákladnou rekonstrukcí. Z půdních prostor budovy vznikly nové ateliéry a výtvarný obor tak získal důstojné prostředí pro výuku. Rekonstrukcí prošly i další prostory budovy, postavené v roce 1900 stavitelem Eduardem Burianem, otcem pozdějšího slavného malíře Zdeňka Buriana. V roce 2003 následovala částečná rekonstrukce vestibulu školy a vznikla v něm školní galerie. Od té doby škola prochází postupnou modernizací. Došlo na výměnu všech oken, změnu osvětlení, instalaci termoventilů, klimatizace koncertního sálu a v ateliéru výtvarného oboru vyrostla i moderní učebna hudební nauky. Poslední velká investice proběhla předloni, kdy byla realizována nástavba, v rámci které byl mimo jiné zvětšen koncertní sál, vyměněna podlaha většího tanečního sálu a nezávisle na tom proběhla rekonstrukce kotelny. Vloni jsme pak zrekonstruovali hlavní vchod do budovy a nové učebny byly vybaveny novým nábytkem.

Jak se proměnila škola za dobu, kdy stojíte v jejím čele?

Odpovědnost za vedení této školy jsem převzal začátkem roku 2003. Měl jsem malou výhodu v tom, že jsem zde už předtím učil jako externista pár hodin týdně výtvarný obor a prostředí školy i některé pedagogy jsem tak trochu znal. Vytyčil jsem si tři hlavní cíle. Sestavit kvalitní kolektiv pedagogů, modernizovat prostředí i výuku a provázat všechny tři obory tak, aby spolu na větších akcích spolupracovaly. Kdo školu trochu zná, zavítá občas na naše koncerty, určitě souhlasí, že ten druhý cíl, modernizovat prostředí školy, se podařilo splnit. Po vstupu do budovy se návštěvníci ocitnou ne ve vestibulu, ale v dobře nasvícené školní galerii, v níž se trvale prezentuje výtvarný obor. Na velké televizi jsou také prezentovány záznamy z tanečních i hudebních koncertů, animace i výtvarné práce dětí. Chloubou školy je aktuálně moderní koncertní sál s dobrou akustikou a devadesáti místy k sezení. Nabídka hudebního oboru se rozšířila o výuku hry na kytaru, baskytaru, bicí, kontrabas a cimbál. V posledních letech se rozběhla i výuka zpěvu. Naproti tomu ale některé nástroje vypadly. Citelně schází například výuka hry na klarinet. Směřování hudebního oboru ovlivnila skutečnost, že žáci mají možnost zapojit se do hry ve smyčcovém orchestru a jedné ze dvou cimbálových muzik. Snaha modernizovat výuku klade zvýšené nároky na vyučující, kteří se musí účastnit různých školení a neustále si doplňovat vzdělání, aby škola neustrnula a mohla být považována za moderní.

Jak je to se spoluprací jednotlivých oborů školy?

Přiznávám, že v této oblasti jsem měl původně větší ambice. Podařilo se propojení výtvarného a tanečního oboru, kdy naši mladí výtvarníci tvoří kulisy a rekvizity pro taneční vystoupení. Někdy jsou naše tanečnice doprovázeny i živou hudbou – cimbálovou muzikou nebo orchestrem. Organizačně jde o komplikovanou spolupráci zejména s nároky na prostor. Žáci hudebního oboru pravidelně vystupují na všech vernisážích výtvarného oboru. Cimbálová muzika vystupuje i na krajských výtvarných přehlídkách. Vystupovala na Slezskoostravském hradě a letos vystoupí v květnu na vernisáži ve Světě techniky v Ostravě. Spolupráce však nezávisí jen na učitelích, ale především na dětech. Ty jsou v dnešní době velmi přetíženy, kromě odpoledních rozvrhů ve školách dochází do řady kroužků, věnují se sportu a na další vystoupení a užší spolupráci s jinými obory školy jim nezbývá moc času.

K uměleckému školství patří i řada soutěží. Jak si v nich stojí ZUŠ Zdeňka Buriana?

Do účasti v soutěžích nikoho nenutíme. Přesto řada žáků má zájem se jich účastnit a prověřit svůj talent v krajských i ústředních kolech a úspěchy přicházejí pravidelně. I v letošním roce přivezli naši žáci přední umístění ve všech kolech soutěží. Mezi ty nejvýznamnější patří dvě 1. místa v krajském kole soutěže ZUŠ v komorní hře s převahou dechových nástrojů a druhé místo v ústředním kole v Liberci. V krajském kole komorní hry s převahou smyčcových nástrojů naše soubory obsadily 2. a 3. místo. Ve hře na akordeon získal náš žák čestné uznání v krajském kole. Kromě soutěží ZUŠ jsme se účastnili celostátní přehlídky Mládí a Bohuslav Martinů v Poličce. Odtud žáci přivezli zlaté a stříbrné pásmo.

ZUŠ Zdeňka Buriana žije hudbou často i mimo běžné vyučovací hodiny, o víkendech a o prázdninách. Čím to je?

Život ve škole je obohacen i o přítomnost dalších dvou hudebních těles. V koncertním sále školy pravidelně zkouší Komorní orchestr Kopřivnice a o sobotách školou zní

cimbálová muzika v podání Pramínků. V obou souborech našli uplatnění naši žáci a pro ty současné je to vhodná motivace. V současné době se slibně rozvíjí i školní orchestr, dvě další cimbálovky i další soubory s klasickým i populárním zaměřením. I ty často zkouší mimo vyučování. Takové aktivity samozřejmě aktivně podporujeme. Koncertní sál je díky možnosti promítat na pódiu vhodný také pro přednášky. V minulosti zde proběhly přednášky pro veřejnost k výročí mistra Zdeňka Buriana a k výročí mistra Hieronyma Bosche. Sál hostil také celostátní seminář učitelů výtvarné výchovy pod hlavičkou NIPOS ARTAMA a v rámci něj zde vystoupili současní výtvarníci, docenti Ostravské univerzity Petr Lysáček a Jiří Surůvka. Škola není pouze budovou, kde probíhá výuka. Všichni se snažíme, aby žila, aby v ní byl cítit umělecký život a byla místem, kam se rádi podívají nejen bývalí žáci, ale i veřejnost. Ať je tím důvodem koncert, přednáška nebo výstava ve školní galerii. To, že se to daří, je jen díky kolektivu zapálených kolegů, kteří za svou práci nepovažují pouze výuku, ale organizují vystoupení mimo vyučování, instalují výstavy, jezdí s dětmi na soustředění a soutěže, zapojují se do hry v souborech a orchestru. Těmito aktivitami jsou příkladem žákům a představují toho správného uměleckého ducha školy.

Zdroj:

<http://www.koprivnice.cz/index.php?id=koprivnicke-noviny-koprivnice&tema=zus-zdenka-buriana-si-podle-sveho-reditele-hycka-spravneho-umeleckeho-ducha&clanek=25655>